

בס"ד א' שבת ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 16:36
 צאת השבת - 17:28
 רבנו תם - 18:00

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 654
 @ השבת ר"ח שבת מוציאין ב' ספרים.
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ הילולת ר' ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי זיע"א
 תתקיים ביום שלישי ד' שבת הבעל"ט.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "השפ"ק כסא"
 (ישעיה סו)

פרשת וארא

סגולה גדולה להשתתף ביום ג'
 בתענית דיבור ב-"תפארת רחמים"
 פרטים בעמוד האחורי

מלניצי הפרשה:

- ← משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
- ← משה ואהרן בבית פרעה.
- ← שבע מכות על פרעה ועמו.
- א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
- ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
- ז. מכת ברד.
- ← פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בניי.
- "ובני יצהר קרה ונפג זכרי" (ו' כ"א)
 אפשר לרמוז בזה שמה שמובא בגמרא בהוריות (י"ג):
 אמר רבי יוחנן, כשם שהזית מושכת לימוד של שבעים
 שנה, כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה. ועוד מובא
 בגמרא (סנהדרין ע"ג): חמרא וריחני פיקחין - כלומר,
 שהיין וריח טוב גורמים לאדם להיות פיקח. זהו שאמר:
 ובני יצהר - הכוונה לאלו האנשים שרגילים לשתות יצהר
 -הוא השמן, וכן קרה - אותיות רקח, דהיינו ריח טוב.
 ונפג - אותיות: וגפן, הוא חמרא היוצא מן הגפן. זה עוזר
 להם להיות - זכרי, שיהא בעל זכרון ופיקח. (חן וכבוד)

→ "והחטה והכסמת לא זכו כי אפילות הנה" (ט' ל"ב)
 אפילות - פלאי פלאות נעשו להן שלא לקו. (רש"י).
 מפני מה נעשו פלאי פלאות לגידוליהם של אותם רשעים?
 מכאן שגם כאשר הקב"ה מעניש, אין העונש בא אלא
 במידה הראויה לתכלית התועלת אשר תצא ממנו. לכל
 מכה ומכה היתה תועלת משלה, וכיון שהושגה התועלת
 ממכת הברד גם ללא הזקתן של החיטה והכוסמת, פעל
 הקב"ה בדרך ניסית שאלה אמנם לא יזקו, כדי שישאר
 למצרים כדי חיותם.
 → "הטאתי הפלם ה' הצדיק..."
 שואלים חכמי ישראל: היתכן שרשע מרושע ויהיר כמו
 פרעה, יהיה על האמת, ויאמר: "ה' הצדיק, ואני ועמי
 הרשעים"? והלא כבר אמרו רבותינו (עירובין יט):
 "רשעים - אפילו על פתחו של גיהנם אינם חוזרים
 בתשובה...". אלא, אומר רבי יהושע מאוסטרובה, שיש
 לעשות אתחלתא(=הפסקה) אחר תיבת "ואני", ולכן יש
 לקרוא את הפסוק כך: "ה' הצדיק ואני, ועמי הרשעים".
 "אני הצדיק" - אומר פרעה - יומי שמעבד, מענה ומייסר
 את בני ישראל הם "עמי הרשעים"....

ר' ישראל אבוחצירא ה"בבא סאלי"

יום ד' בשבט, הוא יום פטירתו של הצדיק הנודע ר'
 ישראל אבוחצירא ה"בבא סאלי", אשר קבור בנתיבות.
 הבבא סאלי היה נכדו של ר' יעקב אבוחצירא, ה"אביר
 יעקב", מגדולי החכמים והמקובלים במרוקו. עוד
 בצעירותו נתפרסם ר' ישראל כגדול בתורה וכאדם קדוש
 וטהור שתפילותיו נענות בשמים, ועל כן נקרא בשם "בבא
 סאלי" שפירושו "האבא המתפלל". יהודים רבים - גם
 מבין החיים עמנו היום - היו עדים למופתיו ולרוח
 הקודש הגלוי שבו. יהי רצון שזכות הבבא סאלי והאביר
 יעקב תגן עלינו לאורך ימים ושנים, אמן כן יהי רצון.

פינת הנביאים והפתגמים

דבר אל העצים ואל האבנים = קול קורא במדבר
 דבר למי שמסרב לשמוע או אינו יכול להבין.
דוגמה: לעתים רחוקות יש לי הרגשה, שאני מדבר
 בפתח אל העצים ואל האבנים.
מקור: וידבר על-העצים, מן-הארץ אשר בלבנון ועד
 האזוב אשר יוצא בקיר [מלכים א' ה, יג]. שפך חמתו
 על עצים ואבנים [איכה רבה, ד]. (ניבונכו).

"קול ה' וקול אנה, קול חתן וקול כלה" מזל טוב ואיחולים לבניים
 ליה"א ולשושנה כהן הי"ו ולאהוד ורחל תלסה הי"ו לנישואי שניא הי"ו עם אוריה מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל לשם ולתפארת על אדני התורה ויעלה הקשר יפה
 ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 העלון טעון גניזה

"ולקחתי אתכם לי לעם... והבאתי אתכם אל הארץ... ונתתי אותה לכם מורשה"
 מעירים על כך חכמי ישראל: שנינו במסכת ברכות: "תורה וארץ ישראל (והעולם הבא) לא ניתנו לישראל אלא על-ידי ייסורים".
 "ולקחתי אתכם לי לעם" - זה מתן תורה;
 "והבאתי אתכם אל הארץ" - זו הכניסה לארץ ישראל.
 כאן ניתנת הבטחה ברורה ומפורשת, שהשעבוד הקשה במצרים עתיד לעשותם ראויים לקבלת שתי המתנות היקרות ביותר: התורה והארץ.
 מדייק כאן רבי נפתלי צבי יהודה ברלין ("הנצי"ב מוולוז'ין"): הבטחת הארץ ניתנה לא רק לדור יוצאי מצרים, אלא לכל הדורות העתידים לקום בישראל.
 "ונתתי אותה לכם מורשה" - ירושה היא לכם מאת ה' ואתם תורישו אותה לבניכם אחריכם.
 אומר רבנו יעקב בן אשר, "בעל הטורים": בכל התורה כולה אנו מוצאים פעמיים בלבד את המלה "מורשה".
 בפרשת "וארא" נאמר על ארץ ישראל: "ונתתי אותה לכם מורשה"; ובפרשת "ויוצאת הברכה" נאמר על התורה: "תורה ציווה לנו משה מורשה" התורה קושרת את ארץ ישראל לעם הנבחר, עם ישראל.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך חסרונות יש בהתנהגות רגשית בחינוך
 א: כשהרגש קובע את התגובה אנו מאבדים את שיקול הדעת, והתגובה עלולה לגרום את התוצאה ההפוכה שלה התכוונו. ב: הרגש אינו אובייקטיבי וקבוע, הוא משתנה בהתאם לתחושות וההרגשות שלנו. עוצמת התגובה לא תקבע על פי חומרת המעשה, אלא לפי המצב הרגשי שהיינו בו בזמן קרות המקרה.
 מה תפקיד הרגש בחינוך? שמחה, עצבות, תסכול, פחד, כולם שייכים לתחום הרגש, ולכולם תפקיד חשוב בחינוך. שמחה על מאמץ מיוחד שהילד עשה יכולה להיות גורם מדרבן מאין כמוהו להמשיך ולהתאמץ. בעוד שאכזבה וצער עמוק יכולים להיות מדרבן גדול לגרום לו להימנע ממעשה שלילי בעתיד. הרגשות הן סוג של תקשורת שקבלנו במתנת שמים, אסור לבלום אותן צריך לדעת להביע אותן, אבל חשוב עוד יותר לשלוט ולכוון אותם. חשוב לזכור. אפשר וצריך לנצל את הרגשות כדי לעודד, לחזק, לבקר, אבל תמיד הרגשות יהיו מספר 2, אחרי שבחנו את התוצאה הסופית של הפעלת הרגש והגענו למסקנה שיביא את התוצאה הרצויה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לאה פלד בת צילה מנב"ת שתרמה לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתה והצלחת בנותיה **טלי ואורית** שתזכנה לזיווג הגון במהרה, יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה, רפואה שלימה **לצילה** בת אסתר. ולהבדיל לעיני יצחק בן ליאון ופאולה ז"ל

רפואה שלימה **למשיה מוסאי** בן **זליכה הי"ו** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **מרגלית** בת שמחה מנב"ת.

מרכה והצלחה
לניסים וטובה לכלידי
 על כל הסיוע לזיכוי הרבים. **שיזכו לרפואה שלימה ופרנסה טובה**, שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, וירונו נחת מיוצאי חלציהם

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרב"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם" בהנהלת **אבי מוסאי**.

זת עגנית דיבור תתקיים אי"ה בכולל "הפצארת רהמים" בביה"כ "אוהב שלום" (ליד הרבנות) ביום **שלישי** ד' שבט תשע"ג. (13-01-15 למניינם) 07:00 - שחרית. 08:30 - ארוחת בוקר. 09:00 - תהילים והלכות. 10:13 - מנחה. סעודת מצווה. המשך תהילים. 17:30 - ערבית. בסיום יערך **תיקון גדול** לזיווג הגון ולזרע בר קיימא מסירת שמות **לברכה** בטל: **054-8490959** **כל המשתתף בתענית דיבור נמחלים לו**

אני 60 ואיננו אפסיים
לאברהם וג'וליט איחיזון להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. שתרונ נחת מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לשמואל וביבי דידי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם לעד. ולהבדיל לעיני **שמואל בן דוד ז"ל** ו**ביבי בת שמואל ז"ל**

בריאות והחלמה איתנה:
 ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו משה מוסאי בן זליכה הי"ו מרדכי יעקובי בן צימורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו נהוראי חנניה בן דינה הי"ו חיים נאמן בן מאלק הי"ו **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לעיני הצדקת והענווה **רבקה עמרני** בת זליכה וראובן ז"ל נפטרה א' שבט תשס"ו בשבת זו פקידת שנתה ולעיני החסיד והענו **אפרים עמרני** בן רבקה וששון ז"ל נפטר א' שבט תשס"ו בשבת זו פקידת שנתו. משמרה ב-12:00 בייחזקאל הנביא

לעיני הצנועה והישרה **ג'הרן מועלמי** בת אלעזר ומסעודה ז"ל נפטרה ג' שבט תשמ"ח ביום שני פקידת שנתה

לעיני **שמואל** בן דוד ז"ל לעיני **ביבי דידי** בת שמואל ז"ל **השבוע פקידת שנתם**
 לעיני **עיישה (אליס)** יפרח בת סעדה ז"ל לעיני **חנניה יפרח** בר מסעודה ז"ל **ביום שני פקידת שנתם**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל **סולטנה באבאי** בת שמחה ז"ל **שרה אליאס** בת מרגלית ז"ל **ענת ג'רפי** ז"ל בת יהודית שתחיה **ג'והר קמרי** בת טאוס ויצחק ז"ל **שהי דוידזדה** בת פרי ז"ל **נורית דוידזדה** בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל **עזרא נסימי** בן פרי ויצחק ז"ל **יצחק בנאי** בן לאה ז"ל **רחמים (בבאי)** יצחק-פור בן מרים ז"ל **משאלה (במון)** גולגוליאן בן חתון ז"ל **שמעון שלומי** ז"ל בן מרים שתחיה **אליעזר ביטון** בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דיני ראש חודש שחל בשבת

א. ראש חודש שחל בשבת, ערבית שחרית ומנחה מתפלל **שבע ברכות** ואומר יעלה ויבוא בעבודה, ואינו מזכיר של שבת ביעלה ויבוא.

ב. מוציאין שני ספרי תורה, וקורין בראשון שבעה בסדר היום, ובספר תורה השני קורא המפטיר ”וביום השבת ובראשי חודשיכם” עד סוף הפרשה ומפטירין **”השמים כסאי”**.

ג. בשבת וראש חודש אין אומרים במוסף **תפנת שבת**, אלא יש לומר נוסח **”אתה יצרת”**, כדי לפרסם שהוא ראש חודש. וחותמים **”מקדש השבת וישראל וראשי חודשים”**. ואם טעה וחתם מקדש השבת בלבד, יצא, אבל אם חתם בשל ר”ח בלבד, לא יצא.

ד. אם טעה בשבת וראש חודש והתפלל **”תפנת שבת”** וחתם מקדש השבת, נכון שיאמר ברצה [בלי חתימה]: ונעשה קרבנות חובותינו לפניך, תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן. את מוסף יום ראש החודש הזה וכו', ואחר כך יאמר יעלה ויבוא, ואתה ברחמיך הרבים וכו'. אם נזכר אחר שסיים תפילתו, והזכיר יעלה ויבוא ברצה, יבקש מהש”צ שיכוון עליו, ויכוון גם הוא לצאת ידי חובת תפילת מוסף, ויענה רק אמן אחר סיום הברכות. ואם התפלל ביחידות לא יחזור להתפלל מוסף, ויסמוך על מה שהזכיר ר”ח ברצה.

ה. המנהג פשוט כשחל ראש חודש ביום חול אומר **”את מוסף”** וכשחל ראש חודש בשבת אומר: **”את מוספי”** כדי להבדיל בין קדושה לקדושה. ואין לשנות מהמנהג.

אם טעה בשבת ואמר **מוסף** במקום **מוספי** אינו חוזר.

ו. בשבת וראש חודש מקדימים בברכת המזון לומר **”רצה והחליצנו”** ואחר כך **”יעלה ויבוא”**. ואם טעה והקדים אמירת יעלה ויבוא לרצה והחליצנו, יצא.

ז. בשבת וראש חודש אם נמשכה סעודתו אחר ששכחה, מזכיר יעלה ויבוא בברכת המזון. אבל אם חל ראש חודש במוצאי שבת, וסיים סעודתו אחר החשיכה, אינו אומר **”יעלה ויבוא”** בברכת המזון, ומזכיר בה רק **”רצה והחליצנו”**.

ח. כשחל ראש חודש בשבת אין צריך לאכול עוד כזית בשביל כבוד ראש חודש, ומה שאוכל לכבוד שבת עולה לו גם לכבוד ראש חודש, ולא שייך לומר בזה אין עושין מצוות חבילות חבילות. ובפרט שאין סעודה זו חיוב כמו סעודות שבת. וכן הוא הדין אם סועד בר”ח סעודת ברית מילה, או סעודת מצוה אחרת, שיוצא ידי חובה גם ידי מצות סעודת ר”ח.

ט. כשחל ראש חודש בשבת כדאי להכין תבשיל מיוחד נוסף לפרסם שהיום גם ראש חודש.

י. נשים פטורות מתפילת מוסף בראש חודש אך טוב שתשמענה את תפילת החזרה מהשליח ציבור ואם מתפללות מוסף אין למחות בידן.

נכתב ע”י ר' עוזי נסימי הי”ד

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל **”תפארת רחמים”**
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

”מכל מלמד” השכלתי...”

”ויכבד לב פרעה”-”ויחזק ה' את לב פרעה”
נשאלת השאלה: היכן הבחירה החופשית של פרעה, והרי הקב”ה אומר בפירוש שהוא יקשה את לב פרעה?

ואלה תגובותיו של פרעה לאחר המכות שנחתו עליו ועל עמו:

אחרי מופת התנין: **”ויחזק לב פרעה”**

אחרי מכת הדם: **”ויחזק לב פרעה”**

אחרי מכת הצפרדע: **”והכבד את ליבו”**

אחרי מכת הכינים: **”ויחזק לב פרעה”**

אחרי מכת הערוב: **”ויכבד פרעה את ליבו”**

אחרי מכת הדבר: **”ויכבד לב פרעה”**

כלומר בחמש המכות הראשונות פרעה מקשה את ליבו, ללא התערבות הקב”ה.

ואילו במכות הבאות:

שחין: **”ויחזק ה' את לב פרעה”**

ארבה: **”ויחזק ה' את לב פרעה”**

חושך: **”ויחזק ה' את לב פרעה”**

לפני מכת בכורות: **ויחזק ה' את לב פרעה”**

כלומר החל מהמכה השישית הקב”ה מתערב ומקשה את לבו של פרעה.

במכות הראשונות **פרעה מחזק את לבו בעצמו** ואינו חוזר בתשובה על חטאיו, למרות היסורים שבאים עליו, ולכן הקב”ה מונע ממנו לחזור בתשובה, במכות הבאות.

מכאן ניתן ללמוד **שהבחירה בין טוב לרע היא בחירה חד פעמית** שמבוצעת על ידינו. בבואנו לבחון את דרך פעולתנו בנושא מסוים, עלינו להחליט האם לבחור בפעולה המוגדרת כטובה או להיפך, אך לאחר שבצענו את בחירתנו, אין בידינו אפשרות בחירה, כפי שהייתה לנו בתחילה.

רפואה אלטרנטיבית הכורכים

הכורכים הוא צמח רב-שנתי במשפחת הזנגביליים בעל שורש דמוי פקעת ממנו מפיקים תבלין בטעם עדין, המעניק למאכלים צבע זהוב. הכורכים נחשב על פי הרפואה ההודית כ”מלך התבלינים”, והוא מכיל בצורתו הטריה אשלגן, ויטמינים, בטא-קרופן וחומרים מעכבי חמצון. בעל תכונות נוגדות דלקת, ומי שנוטל אותו על בסיס יומי יחזק את המערכת החיסונית שלו. התבלין הצהבהב יעיל בהקלה על מחלות מפרקים ועל בצקות, ממריץ את המטבוליזם, משפר את אנזימי העיכול, ושומר על פלורת המעי. הוא נחשב כסופח גזים ומפחית תחושת נפיחות אחרי האוכל, ויש הגורסים כי הוא גם מפחית רמות סוכר וכולסטרול. כמו כן, הוא נחשב כעוזר במקרים של גודש באף שיעול ליחתי ואף יעיל בהורדת חום. מומלץ לא לצרוך כורכים בהריון.

" ואבותינו סיפרו לנו "

מעשה מופלא מובא בספר **"מאורות הדף היומי"**, הממחיש לנו עד כמה אנו צריכים לראות כל "מקרה" תרחיש משמים. לעיתים אנו מצליחים לראות את "סוף הסיפור" ולהבין את יד ה' בדבר. מעשה זה אירע ברבי בצלאל, שהוא אחד משומעי ה"שיעור דף היומי" בלונדון. בבית הכנסת שבו מתפלל רבי בצלאל, אחד הכללים החשובים הוא הסדר והנקיין. בזמן שהיו האנשים שוהים בבית כנסת לתפילה, היה נכנס מידי פעם פועל גוי, האחראי על הניקיון, כדי לפנות כוסות חד פעמיות ששתו מהן לומדי השיעור ופסולת אחרת שהצטברה.

ויהי היום, ישב לו רבי בצלאל בשיעור היומי והאזין בקשב רב לדברי מגיד השיעור. באמצע השיעור נאלץ לצאת לרעף קט. קם רבי בצלאל ממקומו, עבר לאגף צדדי בבית הכנסת, חלץ את התפילין, כשהוא חושב לחזור ולהניחן ולהצטרף בחזרה לשומעי השיעור.

אך כשחזר חשכו עיניו. התפילין לא היו במקומן! פנה רבי בצלאל כה וכה, הביט לכל הצדדים והתעניין אצל יושבי בית המדרש שמא ראה מישהו מהם את התפילין. כל הנמצאים ניסו לסייע לרבי בצלאל. אולם התפילין נעלמו כאילו בלעתם האדמה. לפתע קרא אחד המתפללים ואמר: "כנראה ממלא המקום של פועל הניקיון 'סחב' את התפילין!" פנו המתפללים אל הפועל ושאלוהו: "אולי ראית את התפילין?"

הפועל, שעל פניו מבט תמים, שאל: "מה אמרת? תפין? מה זה תפין?" רבי בצלאל לא יכול היה להתאפק: "תפילין, תפילין, איפה התפילין!" והפועל בשלו: "מה זה תפילין?"

הזדרזו המתפללים ותיארו לו בשפה פשוטה: "אלו ריבועים שחורים שמחוברות להם רצועות". סוף סוף קלט הפועל במה מדובר והסביר בפנים שלוות: "ראיתי על השולחן קופסאות חד פעמיות והשלכתים לאשפה כמתחייב מתפקידי".

שמע רבי בצלאל את דבריו ונשמתו כמעט פרח. רץ במהירות אל מחוץ לבנין לביתן האשפה, והנה שוד ושבר – אל מול עיניו המשתאות ראה את משאית הזבל מתרחקת. נשא רבי בצלאל את רגליו ואץ אחריה, כשבלבו מחשבה: שכאשר תעצור המשאית בפעם הבאה כדי לפנות אשפה אולי יצליח להציל את התפילין. לשמחתו נוכח שהמשאית נעצרה. מיד הגביר את מהירות ריצתו, ובין התנשמויות התכופות צעק לעבר העובדים במלוא גרונו שיעצרו, אך כאילו "להכעיס" עובדי התברואה הספיקו להשלים את ריקון האשפה ונסעו מהמקום אל אתר הפסולת העירוני.

נחפו רבי בצלאל אל בית הכנסת, לקח את רכבו, ונסע במהירות למזבלה העירונית, כשבלבו תקווה להספיק לעצור את משאית האשפה לפני שתרוקן את הפסולת באתר. אבל דבר לא הועיל לו, והוא הגיע אל המקום לאחר מעשה.

בפתח האתר היה שומר גוי ממושם. פנה אליו רבי בצלאל וביקשו שירשה לו להיכנס כדי לחפש את התפילין. כרבע שעה ארך לו רק להסביר מה הן תפילין כשהוא נעזר בידיו וברגליו.

כשסיים את דברי ההסבר ענה לו הגוי: "אני מצטער מאוד הכניסה לנהגי משאיות בלבד!"

ניסה רבי בצלאל את השיטה הידועה ומשמע הגוי את שרוש השטר, נפתח ליבו ואמר לרבי בצלאל: "הכניסה לזרים אסורה, אך אני בעצמי אלך לחפש את החפצים שלך". שאל הגוי את רבי בצלאל מאיזה איזור פינו את הפסולת המדוברת ופנה ללכת לכוון שבו משליכים את האשפה.

בחסדי שמים, לאחר זמן רב, חזר מדושן עונג ומחוייך כשבדידו זוג התפילין. רבי בצלאל התרפק בערגה על תפיליו, נשקן ופנה ללכת, אבל הגוי לא הניח לו. הוא החזיק בידו את שטר הכסף שקיבל מרבי בצלאל ובפיו בקשה ביותר: "אינני מעוניין בכסף, אך אבקש ממך דבר אחד בתמורה".

כרה רבי בצלאל את אוזנו כאפרכסת, והגוי ממשך: "אספר לך עניין אישי. אשתי יהודיה, ואביה נפטר לפני כשנה. לפני כחודש התחיל חמי להטריד את אשתי בחלומה, באומר שהיא מצווה עליה שתמצא משהו שידאג שילמדו תורה ברבים ויאמרו קדיש בציבור לעילוי נשמתו. אשתי ביקשה ממני לדאוג לכך, אך כבר שבועיים אני דוחה אותה בטענות ומענות שונות. והנה הבוקר ביקשה ממני מאוד שאטפל בעניין. כנראה התגלגלת לכאן כדי לדאוג לעניין זה".

הכסים רבי בצלאל ואמר קדיש לעילוי נשמת אותו יהודי גלמוד שבתו נישאה לגוי.

הג"ר בן ציון לופס זצ"ל באחד מספריו כתב:

מעשה במנהל בנק "חילוני", שבאחד הימים התעוררו בקרבו רשפי תשובה. והחליט לחזור בתשובה ולהיות יהודי כשר. קם בבוקר והניח תפילין בביתו, התפלל, בירך על כל דבר לפני ואחרי שאכל, והלך לבנק כהרגלו.

ישב על כסאו המרופד, הפקיד הגישו לו כוס קפה ועוגה כדרכם בכל יום והנה נקלע למבוכה: מצד אחד איננו יכול לטעום מאומה ללא ברכה, ומצד שני אינו חבוש כובע בראשו ואיך יברך? ואם יחבוש כובע יהתלו בו, "מה? נהיית חסיד?!" וגם להימנע מלאכול ולשתות לא יכל.

בעוד שהוא מנסה להרגיז יצר טוב על יצר הרע, נכנס לבנק העשיר הגדול שבעיר ובידו שקית מלאה מטבעות זהב, לפתע נקרעה השקית וכל המטבעות התפזרו.

תיכף הורה מנהל הבנק לנעול את הדלתות והעשיר והפקידים החלו באיסוף המטבעות, העשיר השתטח על הרצפה, נכנס מתחת לשולחנות והספסלים וחיפש במרץ, ולא חס על בגדיו היקרים שהתאבקו והתקמטו, ולא על ביזוי כבודו ומעמדו, וגם הפקידים לא צחקו ממנו כלל אלא אדרבה הצטערו ממה שקרה לו וקיוו שימצאו את הכל.

מנהל הבנק התבונן בכל המחזה שניגלה לעיניו והרהר בלבו: מדוע לא צוחקים מהעשיר המוכן לבזות את עצמו כ"כ בשביל כסף. אלא היות ובעיניהם יש ערך גדול לכסף, ומה עוד למטבעות זהב, לכן מבינים שאין ממה להתבייש. ואני, שרוצה לברך, וכי זה פחות ממטבעות זהב, א"כ למה אתבייש?

החליט לחבוש כובע ולברך, ואף אם זה יעורר תמיהה אצל הרואים, ויתכן שאפילו יפלטו איזה מילים, זה יהיה רק יום או יומיים, אבל אח"כ יתרגלו לזה, וישלימו עם זה. וכך עשה.

לקח את העוגה והקפה, בירך בקול רם ברכה ראשונה ואחרונה, וכולם עמדו ותמחו מה קרה לו.

עברו יום-יומיים, ירדה התמיהה ונכנס הדבר לשיגרה. בעצם זו בחינתו של האדם עד כמה רצונותיו ומאווייו להתקדם בתחום הרוחני אכן מחזיקות מעמד, היכן שאיפותיו ומדוע החלטותיו להתקדם ולשוב בתשובה לא באות לידי הגשמה, הבחינה היא מה מעורר אותו באמת, איזו נקודת אור החלה לדלוך בו.

כאשר הדברים יגיעו מתוך פנימיות הנפש, מתוך אהבת הבורא ומתוך קבלה והחלטה אני משנה דרכי כדי להתעלות ולעבוד את ה', מתוך התעוררות עצמית של האדם היא תוכל להחזיק מעמד.